

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL
AWARD ON AGREED TERMS

Case Nos. 25 and 492

Chamber Two

پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲
شعبه دو
حکم شماره ۲۸۵-۲۵/۴۹۲-۲

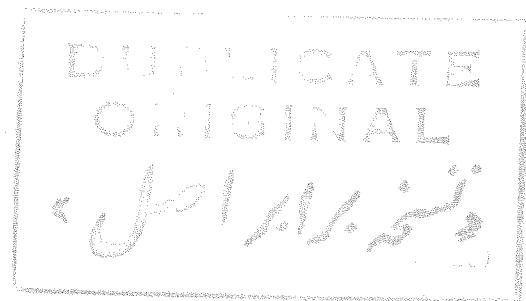
دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	دادگاه داوری دعوی امران - ایالات متحده
ثبت شد - FILED	
Date 12 JAN 1987	تاریخ ۱۳۶۵ / ۱۰ / ۲۲
No.	شماره

پرونده شماره ۲۵
ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن،
خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران و
شرکت ملی نفت ایران،
خواندگان.

پرونده شماره ۴۹۲
ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن،
خواهان،

- و -

دولت جمهوری اسلامی ایران،
بانک مرکزی ایران،
بانک ایران و خاورمیانه، تهران،
بانک خاورمیانه،
بانک ملی ایران، تهران،
بانک ملی ایران، اهواز و
بانک ایران و خاورمیانه، اهواز،
خواندگان.

حکم مبنی بر شرایط مرضی الطرفین

۱ - ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن ("خواهان") اصلتاً از طرف خود و وکالتاً از طرف شرکتهای فرعی، مادر و وابسته، جانشینان و منتقل الیهم خود و جمهوری اسلامی ایران ("خوانده") در تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۸۶ (۲۳ آبان ماه ۱۳۶۵) موافقتنامه حل و فصلی ("موافقتنامه حل و فصل") در مورد پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ که در آنها از جمهوری اسلامی ایران، شرکت ملی نفت ایران، بانک مرکزی ایران، بانک تجارت ایران (بانک ایران و خاورمیانه سابق)، بانک ملی ایران، تهران، بانک ملی ایران، اهواز، به عنوان خواندگان نام برده شده، منعقد و به موضوعات متنازع فيه فیصله دادند. طبق شرایط موافقتنامه حل و فصل، خواهان و خوانده، ضمن سایر موضوعات، موافقت کردند که خوانده به منظور حل و فصل کامل و قطعی کلیه اختلافات، مناقشات و ادعاهای ناشی از حقوق، علایق، روابط و رویدادهای مربوط به پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲، مبلغ ۸،۵۰۰،۰۰۰ دلار امریکا به خواهان بپردازد و خواهان کلیه عناوین، حقوق و منافع خود در اموال موضوع ادعاهای پرونده شماره ۲۵ و موجودی حسابهای مورد ادعا در پرونده شماره ۴۹۲ را به خوانده منتقل نماید.

۲ - در تاریخ ۳۰ دسامبر ۱۹۸۶ (۹ دیماه ۱۳۶۵) طرفین درخواست مشترکی به امضای نماینده خواهان از یکطرف و نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دیگر در هریک از پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ ثبت و از دیوان درخواست نمودند که طبق ماده ۳۴ قواعد خود، حکمی مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین صادر و موافقتنامه حل و فصل را ثبت و تنفیذ نماید. نسخ درخواست های مشترک و موافقتنامه حل و فصل مشترک هر دو پرونده پیوست حکم حاضر می باشد.

۳ - ماده ۶ موافقتنامه حل و فصل ضمن سایر موضوعات مقرر می دارد که خواهان سند مصدق فروش به منظور انتقال کلیه اموال باقیمانده و متوجه خود در ایران را در دیوان تودیع نماید. و خواهان همچنین تعهد نمود که طبق ماده هفت موافقتنامه حل و فصل

کلیه مجوزهای لازم برای انتقال موجودی چند حساب و وجوه مشخص به ایران را تهیه نماید و اختیار برداشت این وجوه را به ایران بدهد. این استاد باید پس از صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران تحويل گردد. استاد مذبور در ۳۰ دسامبر ۱۹۸۶ (۹ دیماه ۱۳۶۵) توسط خواهان در دفتر دیوان تودیع گردید.

۴ - دیوان متყاعد شده است که طبق شرایط بیانیه حل و فصل دعاوی صلاحیت رسیدگی به این موضوع را دارد.

۵ - دیوان طبق ماده ۳۴ قواعد خود موافقتنامه حل و فصل را می پذیرد.

۶ - به دلایل پیش گفته،

دیوان داوری به شرح زیر حکم صادر می کند:

(الف) بدینوسیله موافقتنامه حل و فصل همراه با درخواستهای مشترک تسلیمی به عنوان حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین الزام آور برای کلیه طرفها به منظور حل و فصل کامل پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ به ثبت می رسد. در نتیجه، خوانده، جمهوری اسلامی ایران، باید مبلغ هشت میلیون و پانصد هزار دلار (۸،۵۰۰،۰۰۰ دلار) امریکا به خواهان پردازد. تعهد مذبور با پرداخت از محل حساب تضمینی مفتوح به موجب بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ ژانویه ۱۹۸۱ (۲۹ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دمکراتیک و مردمی الجزایر ایفا خواهد شد.

(ب) بدینوسیله به روسای مشترک دفتر دیوان دستور می دهد که سند فروش را

همراه با فهرست اموال موضوع آن و اجازه‌نامه انتقال موجودی حسابها و وجوده را که خواهان در تاریخ ۳۰ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۹ دیماه ۱۳۶۵) در دفتر تودیع نموده، به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران تحويل دهند.

بدینوسیله حکم حاضر برای ابلاغ به کارگزار امانی به ریاست دیوان تسلیم می‌گردد.

لاهه، بتاریخ ۱۲.۰۷.۱۹۸۷ برابر با ۱۳۶۵ دیماه

روبرت بربن

رئیس شعبه دو

بنا مخدا

حمید بهرامی احمدی

جرج اچ. آلدریچ

م.ف/ج.ح

دادگاه داوری دعوی
ایران - آمریکا

Date	30 DEC 1986	Date	۱۳۶۵ / ۱۰ / ۹
No.			

به نام خدا

دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده

موافقتنامه حل و فصل پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲

شعبه دو

موافقتنامه حل و فصل حاضر در تاریخ ۱۴ نوامبر ۱۹۸۶ بر ابری با ۲۳ آبانماه ۱۳۶۵ فیما بین جمهوری اسلامی ایران (ایران) از یکطرف و شرکت ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن که طبق قوانین ایالت دله ور در ایالات متحده آمریکا تشکیل یافته و دائز است و از این پس "خواهان" نامیده می شود و در این موافقتنامه حل و فصل اصالتاً و از جانب شرکتهاي فرعی، حادر، وابسته، قائم مقامان و منتقل‌البیم خود، اعم از اینکه نام آنها در دادخواست ها و سایر مدارکی که خواهان در پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ در شعبه دو به ثبت رسانده ذکر شده یا نشده باشد، عمل می کند، از سوی دیگر، منعقد گردید.

نظر به اینکه خواهان ادعاهای را به ترتیب مشروح در دادخواستها و سایر لوایحی که نزد دیوان داوری دعوی ایران - ایالات متحده (که من بعد "دیوان" خوانده می شود) در پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ (که از این پس "دادخواستها" نامیده می شود) علیه ایران، شرکت ملی نفت ایران، بانک مرکزی ایران، بانک تجارت، بانک ایران و خاورمیانه سابق، بانک ملی ایران (تهران)، و بانک ملی ایران (اهواز) که از این پس مجتمعاً خواندگان نامیده می شوند، اقامه نموده است،

نظر به اینکه خواندگان در پاسخ به دادخواستها، لوایح دفاعیه‌ای را به

ثبت رسانده‌اند،

نظر به اینکه طرفین (که به عنوان ایران و خواهان تعریف شده‌اند) موافقت کرده‌اند کلیه ادعاهای اختلافات و مناقشات موجود یا محتمل الواقع بین خود و یا بین خواهان و خواندگان و یا بطور کلی ادعاهای مندرج در دادخواست‌ها و لوایح بعدی را حل و فصل نمایند.

بنابراین، اینک در ازاء و به موجب شرایط مندرج در این موافقتنامه، طرفین به شرح زیر توافق می‌کنند:

ماده ۱

دامنه شمول و موضوعات این موافقتنامه حل و فصل به شرح زیر است:

(یک) حل و فصل و فیصله و ختم همیشگی کلیه مناقشات و اختلافات، ادعاهای متقابل و موضوعاتی که بطور مستقیم یا غیرمستقیم از روابطه رویدادها، حقوق و علائق مربوط به موضوعات دادخواست‌های مطرح در دیوان بین طرفین و یا بین خواهان و خواندگان ناشی شده و یا محتمل الواقع باشد،

(دو) واکذاری قطعی و بدون قید و شرط و بدون هیچ نوع حق حبس یا گرو و بدون حق رجوع حقوق، منافع و علائق و عنایین خواهان نسبت به کلیه اموال مورد ادعا در دادخواست و لوایح بعدی پرونده شماره ۲۵ و نیز نسبت به کلیه اموال خواهان در ایران، از جمله اموالی که در ید اشخاص ثالث می‌باشد، و نیز واکذار شده تلقی کردن کلیه حقوق و منافع و علائق و عنایین مزبور از تاریخ ایجاد آنها.

(س) واگذاری کلیه حقوق یا استحقاق نسبت به حساب دلاری شماره ۳۶۶ بانک تجارت و حسابهای ریالی شماره ۷۳۰۶۰ و ۶۲۰۲۹ بانک تجارت و حسابهای شماره ۸۱۸۳۲ و ۱۲۹۵۹ بانک ملی ایران و یا هرگونه وجه مورد مطالبه در دادخواست و لوایح بعدی پرونده شماره ۴۹۲ و انتقال بلاشرط و قطعی مانده آن حسابها و یا وجوده مورد ادعا، به ایران.

ماده دو

طرفین موافقت می کنند که در تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۰ دیماه ۱۳۶۵) یاف قبل از آن، موافقتنامه حل و فصل حاضر را همراه با درخواست مشترکی به دیوان تسلیم و از دیوان درخواست کنند که موافقتنامه را به عنوان حکم داوری مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین ثبت و مفاد آنرا تنفیذ نماید. درصورتیکه این موافقتنامه تا آن تاریخ به دیوان تسلیم نشود، خودبخود باطل و کان لم یکن خواهد شد و طرفین بدون آنکه خدشهای به حقوقشان وارد آید، در همان وضعیتی که قبل از تاریخ این موافقتنامه حل و فصل داشته بودند، قرار خواهند گرفت.

ماده ۳

به منظور حل و فصل کامل و نهایی و قطعی کلیه اختلافات، مناقشات و ادعاهای ناشی از حقوق، علاقه، مناسبات و رویدادهای مربوط به موضوع دادخواستها و موافقتنامه حاضر، و در ازاء پیمانها، وعده ها، انتقالها و اعراض ها و ترک دعاوی و سایر توافقهای مندرج در این موافقتنامه، مبلغ هشت میلیون و پانصد هزار دلار (۸،۵۰۰،۰۰۰ دلار امریکا) (منبعد مبلغ حل و فصل) از حساب تضمینی مفتوح طبق بند ۷ بیانیه مورخ ۱۹ زانویه ۱۹۸۱ (۱۰ دیماه ۱۳۵۹) دولت جمهوری دموکراتیک و مردمی الجزایر به خواهان پرداخت خواهد شد.

ماده ۳

(یک) به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، خواهان بدون تأخیر و بطور قطعی موجبات ختم و فیصله و استرداد کلیه دعاوی مطرود علیه ایران و بانکها، شرکتها، واحدها، سازمانها، موسسات و تقسیمات تابعه ایرانی، از جمله خواندگان و یا علیه کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی که در دادخواست ها از آنها نام برده شده را در کلیه دادگاهها یا مراجع یا هیئت های اداری فراهم ساخته، و کلاً از طرح و یا تعقیب هرگونه دعوا نی که در رابطه با اختلافات، مناقشات، ادعاهای و مسائل دعاوی موضوع دادخواست ها و یا موافقت نامه حل و فصل حاضر باشد، در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده، یا هر دادگاه، مرجع رسیدگی یا هیئت اداری، از جمله ولی بدون قید محدودیت، دادگاههای ایالات متحده امریکا یا جمهوری اسلامی ایران، منوع خواهد بود.

(دو) به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، ایران بدون تأخیر و بطور قطعی موجبات ختم و فیصله و استرداد کلیه دعاوی مطرود علیه خواهان را در کلیه دادگاهها، مراجع رسیدگی یا هیئت های اداری، فراهم ساخته و از طرح و یا تعقیب هرگونه دعوا نی که در رابطه با اختلافات، مناقشات، ادعاهای و مسائل مربوط به موضوع دادخواست ها و یا موافقت نامه حل و فصل حاضر باشد، در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده، یا هر دادگاه، مرجع رسیدگی یا هیئت اداری، از جمله ولی بدون قید محدودیت، دادگاههای ایالات متحده امریکا یا جمهوری اسلامی ایران، منوع خواهد بود.

ماده ۵

در ازاء پیمانهای وعده ها، انتقالهای اعراضها و سایر توافقهای مندرج در موافقت نامه حاضر

و به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، خواهان ایران، بانکها، شرکتها، واحدها، سازمانها، موسسات و تقسیمات تابعه ایرانی، از جمله خواندگان و یا کلیه اشخاص حقیقی و حقوقی ایرانی را که در دادخواست از آنها نام برد شده، برای همیشه از هر نوع ادعا، حقوق، منافع و تعهدات گذشته، حال و آینده که در رابطه با مناقشات، اختلافات، ادعاهای و مسائل مربوط به موضوع دادخواست‌ها و یا موافقتنامه حل و فصل حاضر بروز کرده یا ممکن است در آینده بروز نماید، مبری و مصون خواهد نمود.

ماده ۶

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، کلیه عناوین مالکیت، حقوق، منافع و علاقه خواهان نسبت به اموال مورد ادعا در دادخواست و سایر لوایح پرونده شماره ۲۵ و یا اموالی که در ید اشخاص ثالث در ایران باشد، بدون قید و شرط و برگشت و بدون هر نوع حق حبس یا گزو و بدون حق رجوع، به ایران منتقل خواهد شد. خواهان یک بیع نامه مفصل و محضری حاکی از ترک کلیه حقوق و عناوین مالکیت نسبت به اموال مذکور و انتقال کلیه عناوین مالکیت و حقوق و منافع و علاقه مربوط به اموال باقیمانده در ایران، اعم از اموال باقیمانده در امیدیه یا هرجای دیگر، منجمله اموالی که در ید اشخاص ثالث است، به ایران، تبیه کرده، همراه با کلیه اسناد مالکیتی که در اختیار دارد، بانضم موافقتنامه حل و فصل حاضر نزد دیوان توکیه خواهد کرد. دیوان به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، اسناد فوق الذکر را به نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران تحويل خواهد داد.

ماده ۷

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، کلیه حقوق و عناوین خواهان نسبت

به حساب دلاری شماره ۳۶۶ بانک تجارت و حسابهای ریالی شماره ۷۳۰۶۰ و
۶۲۰۲۹ بانک تجارت و حسابهای ریالی شماره ۸۱۸۳۲ و ۱۲۹۵۹ بانک ملی ایران و یا
هرگونه وجه مورد ادعا در دادخواست و لوابیع بعدی پرونده شماره ۴۹۲، بدون قید و
شرط و برگشت و بدون هر نوع حق گرو و رجوع، به ایران منتقل خواهد شد. خواهان
مدارک لازم برای انتقال حسابهای مذکور به ایران و اعطای اجازه برداشته از این
حسابها را از صاحبان حساب و امضاء‌کنندگان مجازی که این حسابها به نام آنها افتتاح
گردیده، دریافت خواهد کرد.

۸ ماده

خواهان، ایران و بانکها، شرکتها، واحدها، سازمانها، موسسات و تقسیمات تابعه ایرانی و
منجمله خواندگان را در برابر هر نوع ادعای خواهان و شرکتها فرمی، مادر، وابسته،
محال علیهم، منتقل الیهم، جانشینان، نمایندگان یا اشخاص ثالث که علیه ایران و بانکها،
شرکتها، واحدها، سازمانهای ایرانی، از جمله خواندگان در رابطه با و به استناد سبب یا
اسباب دعوی مندرج در دادخواست‌ها و یا موضوع این موافقتنامه، اقامه دعوی کرده یا
ممکن است اقامه نماینده مصون نگاهداشته و جبران خسارت وارده را تضمین خواهد کرد.

۹ ماده

به مجرد صدور حکم مبنی بر شرایط مرضی الطرفین، خواهان و خواندگان از کلیه
ادعاهای مربوط به هزینه‌های دادرسی (از جمله حق الوکاله) ناشی از یا مربوط به
داوری، تعقیب یا دفاع از ادعاهای مطرح در دیوان داوری دعوای ایران و ایالات
متّحده، دادگاههای ایالات متّحده یا سایر مراجع رسیدگی، در رابطه با موضوعات مربوط
به دادخواست‌ها و یا موافقتنامه حل و فصل حاضر، اعراض خواهند کرد.

ماده ۱۰

به مجرد صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین، تعهدات، اعلامات، ابراثات، اعراض ها، ترک دعاوی و انتقال حقوق، منافع، عواید و عنایون مالکیت نسبت به اموال مورد اشاره و مندرج در موافقنامه حل و فصل حاضر، خود بخود بموردن اجرا در می آید. پس از صدور حکم مبتنی بر شرایط مرضی الطرفین توسط دیوان، نیاز به امضاء مدارک دیگری برای اجرای مفاد این موافقنامه حل و فصل خواهد بود.

ماده ۱۱

موافقنامه حل و فصل حاضر منحصراً به منظور حل و فصل اختلافات موضوع پرونده های شماره ۲۵ و ۴۹۲ منعقد گردیده و هیچیک از مندرجات این موافقنامه نباید بنحوی مورد استناد واقع یا تفسیر شود که به استدلالات مطروح یا آنی ایران و سازمانها، تشکیلات و واحدهای ایران و یا خواندگان درباره صلاحیت یا ماهیت این پرونده یا سایر پرونده های مطرح در دیوان یا هر مرجع رسیدگی دیگری، مرتبط دانسته شده یا در آنها تاثیری گذارد.

ماده ۱۲

طرفین توافق دارند که موافقنامه حل و فصل حاضر باید به تصویب و تائید مقامات ایرانی برسد. در صورتیکه مقامات ایرانی بهر دلیل این موافقنامه را تائید نکنند، موافقنامه باطل و کان لم یکن خواهد شد و در آنصورت هیچیک از طرفین موافقنامه حاضر نمی توانند به مفاد آن یا به هریک از اظهارات طرفین در جریان مذاکرات حل و فصل استناد کرده، آنها را نقل یا منتشر نمایند.

ماده ۱۳

به منظور تفسیر و تعبیر موافقتنامه حاضر، تمامی موافقتنامه در کلیت خود باید مورد تفسیر واقع گردد، بدون اینکه بتوان اعتبار خاصی برای ماده‌ای از آن بطور جداگانه قابل گردید.

ماده ۱۴

نمایندگان طرفین این موافقتنامه بدینوسیله صریحاً اعلام می‌دارند که برای امضاء این موافقتنامه از اختیارات قانونی برخوردارند.

ماده ۱۵

موافقتنامه حاضر (درچهارنخه اصل) به هر دو زبان انگلیسی و فارسی تنظیم و امضاء شده و هر دو متن از اعتبار مساوی برخوردار خواهند بود.

ـ لـمـنـ

محمد کریم اشراق

ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن

نماینده رابط جمهوری اسلامی ایران در
دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده

(طبق وکالتنا مه پیوست)

١٨. Nov. ١٩٥٦

تاریخ

١٢/١/١٩٥٦

تاریخ

وکالتنامه ویژه

مخفی نماند:

ویلیامز برادرز اینترنشنال کورپوریشن به موجب وکالتنامه حاضر، جان. کی. فیلیپس را به عنوان وکیل حقیقی و قانونی خود تعیین و منصوب کرده و می کند و به وکیل نامبرده اختیار و اجازه می دهد که به نام و از طرف این شرکت در مورد کلیه ادعاهای مطروح توسط این شرکت علیه شرکت ملی نفت ایران، وزارت نفت جمهوری اسلامی ایران و یا دولت جمهوری اسلامی و واحدها، تشکیلات و سازمانهای آن و یا بانکهای ایرانی وارد مذاکره و مصالحه شده، آن ادعاهای از جمله کلیه اختلافات مربوطه را از هر نوع و کیفیتی که باشد، بابت اموال متعلق به شرکت و حسابهای بانکی وی در جمهوری اسلامی ایران، حل و فصل و تسویه نماید.

نامبرده بطور اعم اختیار دارد از طرف شرکت کلیه اقدامات، اعمال و امور را انجام دهد و استناد ابراء و موافقتنامه های حل و فصل، استناد مالکیت و سایر استناد مربوط به پرونده های شماره ۲۵ و ۳۹۲ مطروح در دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحده و سایر موضوعات از جمله حق انتقال اموال مورد ادعا در پرونده شماره ۲۵ و مانده حسابهای بانکی مورد ادعا در پرونده شماره ۳۹۲ را از طرف شرکت امضاء نماید. وکیل نامبرده اختیار و اجازه کامل دارد که هر اقدام لازم و مقتضی را برای انجام امور شرکت و به نام و از طرف شرکت از جمیع جهات به همانگونه که خود شرکت قانوناً می تواند انجام دهد، بعمل آورد.

بدینوسیله کلیه اقداماتی را که وکیل نامبرده باید قانوناً بمحض وکالتنامه حاضر انجام دهد یا ترتیب انجام آنرا فراهم آورد، تصویب و تائید می نماید.

وکالتنامه ویژه حاضر توسط شرکت امضاء کننده قابل لغو است ولی تا حدود اخطار کتبی دائم بر لغو وکالتنامه ویژه صادره، برای کلیه اشخاصی که با استناد به آن عمل می کنند، کاملاً معتبر و نافذ خواهد بود.